

SAMENKOMST

Hait in het hemd: zo sterk en ook zo kwetsbaar

Plaats: Berltsum **Gebeurtenis:** Dienst Kunst en Kerk **Medewerkenden:** voorganger Arjan Bauwknecht en gastspreker schilder Hendrik Elings **Belangstelling:** 105 bezoekers

In de Koepelkerk van Berltsum gaat het over kerk en kunst. Geloof en beeldende kunst kijken op een eigen manier. Als Hendrik Elings, schilder uit het Bildt, de kenmerken van het geloof tijdens de dienst noemt, dan denkt hij zelf 'als ongelovige' aan: 'Houvast, vertrouwen en hoop'. Toen het Karmelklooster in Drachten hem vroeg om dat uit te drukken, kwam hij bij zijn vader Rint Elings uit. Dat was een man, die dacht eerst aan een ander en dan pas aan zichzelf, 'Myn Hait as 'n Kristusfi-

guur', zo wilde hij hem schilderen. Eerst had hij hem met wonden van de geseling en doornenkroon afgebeeld. Maar dat wilde zijn vader niet. „Doe hew ik 't weer fort skilderd.”

In een reeks schilderijen portretteert hij zijn vader met ontbloot bovenlijf maar altijd in zijn witte hemd. „Dat witte himd om'e bealch, 't maakt him aan de ene kant sterk en an de andere kant ok soa kwetsber”. En zo schildert hij dan ook zijn vader, een geboren Berltsumer, in het atelier in Sint Anna-parochie. Eerst zien we hem in betere tijden, later als hij 'langzaam verdwijnt in zichzelf', zoals vader het zelf beschreef. De alzheimer kreeg steeds meer grip op zijn geheugen en bestaan. Het laatste portret is van achteren: 't himd fan



Schilderij van vader Rint Elings.

't liif strúpt'.

Een paar jaar nadat zijn vader is overleden, in 2009, rijdt zijn drieja-

rige zoontje langs de begraafplaats van pake. Hij heeft hem nauwelijks gekend, maar de schilderijen die zijn vader van hem gemaakt heeft spreken alsof hij er nog bij is. Hij leerde hem achteraf kennen door de ogen van zijn vader. Zijn schilderij is een manier van Hendrik om te zeggen, zo vertelt hij. „Hait dankjewel, Hait ik hou fan dy.”

Dominee Arjan Bauwknecht heeft vanwege het verhaal van Hendrik Elings geen preek, maar een toelichting op een wonder in twee bedrijven bij de blinde man in Bethsaida. Eerst strijkt Jezus spreeksel op zijn oogleden. De man gaat kijken. „Maar hij ziet de mensen als bomen wandelen. Hoe kun je ook weten wat je ziet, als je van jongs af aan blind bent geweest?” Dan neemt Jezus hem apart. Even een

privémoment. En dan volgt het tweede wonder: de man ziet ineens scherp.

Na dat wonder vraag Jezus meteen aan zijn volgelingen: „Wie denken de mensen dat ik ben?” Daar komen allerlei antwoorden op. Maar Jezus vraagt hun niks daarover nog verder te vertellen. Bauwknecht: „Pas achteraf, als je het hele leven overziet, kun je zeggen wie Jezus is geweest. Je ziet iemand pas scherp als je zijn hele leven overziet. Dat was door lijden heen en tenslotte ook het open graf.”

Dat is connectie ook met het verhaal van Hendrik over zijn vader. Achteraf zie je nog scherper en beter wat hait voor je heeft betekend.

HILDEBRAND BIJLEVELD